

: ZA STAROU PRAHU:

VĚSTNÍK KLUBU ZA STAROU PRAHU

Foto Richard Blegel, leden 2007. Text Kateřina Bečková

„Haló, to je Kooperativa? Tady Klub Za starou Prahu. Naši velkou starostí jsou projekty obřích hotelů na malých parcelách. Můžete s tím prosím něco udělat?“ (Čtete článek na str. 4).

O B S A H

PŘÍLIŠ MALÁ PARCELA PRO VELKÝ HOTEL – K STUDII NOVOSTAVBY NA NÁROŽÍ NÁRODNÍ/MIKULANDSKÁ. MALÁ STRANA, ÚJEZD – NOVÝ HOTEL VE DVOŘE. SAMOČISTÍRNA V BŘIŠE PRAHY. DŮM U HYBERNŮ DIVADLEM. ARCHEOLOGICKÉ NÁLEZY V PRAZE PREZENTOVANÉ IN SITU. OBJEV NOVÝCH PODZEMNÍCH PROSTOR V PRAZE-HLOUBĚTÍNĚ. ZAJÍMAVOSTI. RECENZE. INFORMACE.

: ZA STAROU PRAHU :

ILUSTRACE K PAMÁTKOVÝM KAUZÁM

Takhle ji každý zná – poslední významnou pražskou proluku na Národní třídě. První konkrétní vize jejího zastavění jsou na světě, ale radost to, přátelé, není. Čtěte článek na str. 4.
Foto Richard Biegel, leden 2007

A protože proluky v Praze došly, přicházejí pro stavbu nových hotelů k dobru i dvory, například v bloku mezi ulicemi Vítěznou, Újezdem a Říčn. Čtěte článek na str. 9.
Foto Richard Biegel, leden 2007

Kolem Hergetovy cihelny má být vybudována v rámci protipovodňových opatření turistická promenáda za peníze magistrátu. Je to nejapný žert, nebo bonus pro „pana domácího“ a jeho podniky? Čtěte článek na str. 17.
Foto Kateřina Bečková, leden 2007

DŘÍVE A NYNÍ

Pohled z Babi na Vltavu, Troju a Císařský ostrov v roce 1925 představuje přírodní scenérii, nad níž by každý krajinář zaplesal. V roce 2006 však musíme stavět poutníkům do zorného úhlu tabule s nápisem „přírodní památka“, aby zbylou přírodu uprostřed civilizace nepřehlédli. Foto archiv Klubu Za starou Prahu a Martin Krise, listopad 2006

V Mikulandské ulici se v roce 1909 připravovala přístavba třetího patra na Schönkirchovský palác čp. 135. Sousední nárožní dům do Národní třídy dosud stál a v průhledu ulici vidíme také již zaniklou zástavbu. Foto Muzeum hlavy města Prahy a Kateřina Bečková, leden 2007.

BYLO, NEBYLO...

V království za devatero věžemi vládl starý unavený král. Jeho syn, kralevic, byl však tolik chtivý moci, že se mu pokusil vládu násilně vyrvat z rukou. Mnozí šlechtici a měšťané šli nadšeně za mladým králem, ale starému také zůstala hrstka věrných. Ve výstavném hlavním městě toho zdánlivě bohatého království tak mladý se starým králem vojensky soupeřili o důležité strategické body, zejména o hrad a jediný most přes širokou řeku. Most nejprve držela posádka kralevice, ale když se přelétaví měšťané přidali na stranu starého vladaře, ovládli jej zas vojáci královi. Nejprve jedni a poté i druzí své pozice střežili z mostecké věže. A mezi střežením a odpočinkem rýpali svými noži, nožíky a kudličkami do měkkých opukových stěn všelijaké tvary, symboly a obrázky.

A jakou má tato pohádka pointu? Jednoduchou, není to pohádka! Království se jmenovalo České, starý král Václav I., mladý král Přemysl II., dobývané město Praha a most Juditin. Vše se to odehrálo v roce 1249, kdy se mezi 6. a 8. srpnem posádky obou nepřátelských táborů v mostecké věži vystřídaly. Jak spor panovníka a kralevice nakonec dopadl, se mohou zvědavci dozvědět, pokud si to nepamatují ze školy, v příslušné literatuře.

Důležité je však to, že rýpance a rytinky ve zdech věže zázrakem přetrvaly sedm a půl staletí. Jejich odhalení a odkrytí před třiceti lety je bohužel předurčilo k neodvratné zkáze zvětráváním, práškovatěním, otěrem a čas od času i nečekanou sprškou špinavé povodňové vody (naposled v roce 2002). Proto budou nyní po důkladné dokumentaci, provedení kopií a restaurátorském ošetření opět šetrně uschovány pod omítku. A to je vlastně pointa příběhu, možná teprve skutečný happy end.

Čtete též na str. 40

Foto Martin Krise, leden 2007